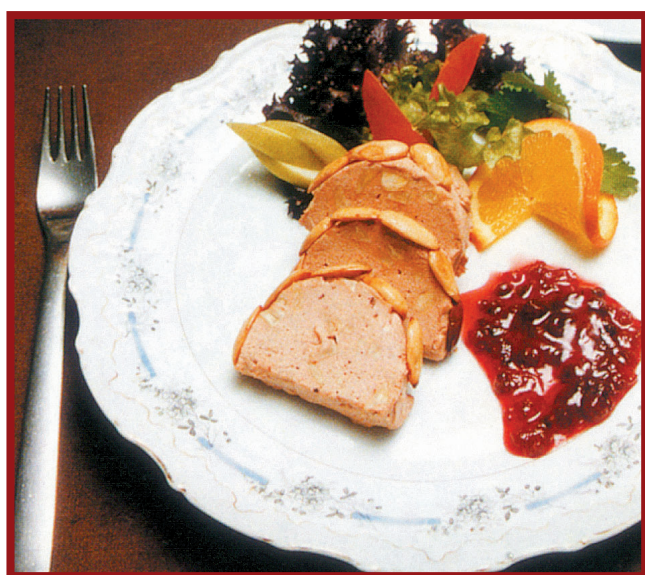

Králičí hody

FOTO: ČTK

REPRO: KNIHA KRÁLIČÍ HODY

Králičí paštika

„Všichni přírodopisci jsou zajedno v tom, že původní vlasti králíka (*Lepus cuniculus*) je jižní Evropa a do zemí na sever od Alp byl zavlečen. Plinius se o něm zmiňuje pod jménem *Cuniculus*, Aristoteles jej jmenuje *Dasypus*. Většina starověkých autorů označuje jako jeho pravlast Španělsko, jenom Strabo udává, že se do Itálie dostal z Baleár. Plinius ujišťuje, že se v Hispanii rozmnožuje někdy úžasnou měrou a že i na Baleárech někdy způsobuje pustošením polí hlad. Obyvatelé těchto ostrovů si vyprosili na císaři Augustovi vojáky, aby jim od nich pomáhali... Penant si dal práci s vypočítáním

možného potomstva králíková. Předpokládáme-li, že každá samice rodí do roka sedmkrát a vrhne vždy po osmi mláďátech a ta jsou schopna rozplodování již za pět měsíců, dosáhlo by její potomstvo za čtyři roky nesmírného čísla 1 284 940 kusů.“

Tolik Brehmův život zvířat, svazek 7, str. 297, Nakladatelství Gutenberg, Ota Lebnhart, Praha, 1929.

V době, kdy psal Brehm své rozsáhlé dílo, netušil, že v plné síle pocítí neobyčejné rozplodovací schopnosti králíků v Austrálii. Kromě člověka tam totiž nemají přirozené nepřátele, a tak málem sežrali celý nejmenší kontinent.